

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Vndecimo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

desperatione, superbia, inobediencia, impudicitia, auaritia, in
iustitia, quum tamen quo magis te peccatorem in his rebus inue
nis, eo magis & impensius orare & clamare debeas. Adeo ceci
sumus. In corporalibus calamitatibus & morbis currimus ad
deum, in animarum vero morbis procurrimus a deo, nolentes ad
eum redire, nisi prius sani, integri. Quasi vero vsq̄ alius possit esse
deus qui corpori, & alius qui spiri. ui medeatur. Aut nos nobis
ipsis in spiritali calamitate, quæ maior est corporali, adiuu
to esse velimus. Hoc diabolicum est consilium & propositum.
Non ergo sic mi homo. Volens em̄ a peccatis sanari non est vt
te a deo subtrahas, sed multo confidentius ad eum curras, & ores,
quam si te corporalis calamitas & persecutio inuasisset. Deus em̄
nō est inimicus peccatoribus, nisi infidelibus, hoc est sua peccas
ta non agnoscētibz, conquerentibus, neq̄ auxilium in ea apud
deum querentibus, sed sua ipsorum arrogantia & præsumptione
sefe prius purgantes, eius gratia nolūt indigere, nō permitentes
eum esse deum, omnibus tribuentē, & nihil vicissim accipientē.

VNDECIMO.

Missarum
orationes.

¶ Hęc omnia dicta sunt, de oratione & proprie & publicę ca
lamitatis. Sed oratio ad hoc præceptum proprie pertinens, & or
pus diei festi appellata, est multo melior & maior soluenda pro
vniuersitate totius Christiani orbis, pro omnibus calamitatibus
omnium hominum inimicorum & amicorū, præcipue in vni
uscuiusq̄ parrochia vel diocesi degentium. Sic em̄ S. Pau. S.
Timotheo discipulo suo committebat, dicens. Obsecro igitur
primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes,
gratiarum actiones, pro oibus hominibus, pro regibus & om
nibus qui in sublimitate constituti sunt, vt quietam & tranqui
lam vitam agamus, in omni pietate & castitate. Hoc em̄ bonum
est & acceptum coram saluatore nostro deo. Similiter Hierem.
29. præcipiebat populo Israhel, orandum esse deum pro ciuitate
& regione Babylonia, ideo quod ciuitatis pax etiam ipsorū pax
esset. Vnde Baruch. 1. Orate pro vita Nabuchodonosor regis
Babylonia, & pro vita Balthasar filij eius, vt sint dies eorum sicut
dies cœli super terram, & vt det dominus virtutem nobis, & il
luminet oculos nostros, vt viuamus sub vmbra Nabuchodos
nosor regis Babylonia, & sub vmbra Balthasar filij eius, & serui
amus eis multis diebus, & inueniamus gratiam in conspectu eor
um. Hęc communis & publica oratio est præciosa, & efficacis
sima, propter quam etiam conuenimus. Vnde etiam templum
domus orationis vocatur, vt ibi agminatim & nostras & oim
hominum

hominum calamitates ob oculos ponentes, eas deo exhibeamus, pro gratia inuocantes. Sed oportet hoc fieri serio & cū vera cōmiseratione, vt eiusmodi omnium mortalium calamitatibus & malis cōmōti, & sincera compassione super eos vera fide & fiducia oremus. Vbi ergo eiusmodi oratio sub missa non fieret, saū? & melius esset, missam omiti. Nam quomodo conueniat nos corporaliter in dōmo orationis conuenire, quo significatur, inuocandum & orandum esse publice pro tota omnium fidelium vniuersitate, & iterim orationes ita dispergere & partiri, vt vnusquisq; pro seipso tantum oret, nemine pro alijs curante & sollicito, & alienis malis miserente? Quomodo ergo possit hęc oratio, vtilis, bona, accepta, communis, aut opus dici festi diei & cōuentus? sicut faciunt, proprias orationes suas seruantes, hic pro hoc, ille pro illo, nihil habentes, nisi orationes proprię & priuatae vilitati seruientes, quas deus odio habet.

DVODECIMO.

¶ Huius publicę orationis ex antiqua consuetudine veluti reliquię remanserunt, & argumentum, quando in fine concionis siue sermonis confessio recēsetur, & pro tota Christiana republica pro concione oratur. Sed hic non esset subsistendum tanq̄ confecto negotio, vt nūc mos & vsus est, sed deberet esse admonitio per totam missam pro talibus calamitatibus orandi, ad q̄d nos concionatur exhortatur, Et vt digne oremus, nos nostrorum peccatorum p̄monet, per hoc humilians. Quod patissimis fieri decet, vt deinde populus agminatim deo sua peccata per se conqueratur, pro vniuersis vt ex animo, ita cum fide orans. O vnam agmen vsquam aliquod secundū hanc rationē missam audiret & oraret, vt publice & in concione sinceris & ex animo natus clamor ad deum ascenderet, quam inestimabilis virtus & auxiliū ex huiusmodi oratione sequeretur. Quid terribilius posset omnibus malis spiritib; accidere? Quod maius optis in terris posset fieri? Per quod tam multi prohi homines conuertuntur, tam multi peccatores conuertantur. Nā Ecclesia Christiana cerētam maiore potestate, & maius op̄ nō habet, quam eius in dōi orationem publicam & cōmunem, contra omnia quę ei aduersa accidere possunt. Hoc malus spiritus bene nouit, hoc nosē nihil non molies vt hanc orationem impediat. Hic permittit nos pulchra extruere templa, multa fundare, insulare, organa pulsare, legere, cantare, multas missas celebrare, & id genus ceremonias innumerabiles exercere, quas nihil metuit, imo eos sic adiuuat, vt tanta iudicantes optima, putem⁹ eiusmodi cultura rem oprime cō-

Publica orō

F